

Sarjarakentajan tunnustukset

Viime aikoina tiedotusvälineet ovat kertoneet tavan takaa toistuneista tuhopoltoista. Tämä on surullista ja käsittämätöntä – miten joku nuori mies voi kuvitella saavansa arvostusta noista halpamaisista teoista? Minun mielestäni miehuuden mitta ei ole tuhoamisessa vaan rakentamisessa. Se ei ole mies eikä mikään, joka polttaa toisten pystyttämän talon, mutta se, joka on rakennuksen pannut pystyyn, on miesten mies.

Tässä en malta olla kehaisematta, että toisin kuin tuhopolttajat, olen itse pystyttänyt yli viisikymmentä erilaista rakennusta. En tarkoita, että itse olisin miesten ehdotonta aatelia – monenlaisia vikoja ja heikkouksia minussa on – mutta kun muistelee omaa rakentajan menneisyyttään, tulee kuitenkin hyvä mieli. Olen tässä elämässä tehnyt muutakin kuin syntiä.

Jotakin hullua tietysti on mieheissä, joka rakentaa ja rakennuttaa yli viisikymmentä rakennusta. Mutta tuollaisen mielettömyyden kanssa on upeaa elää.

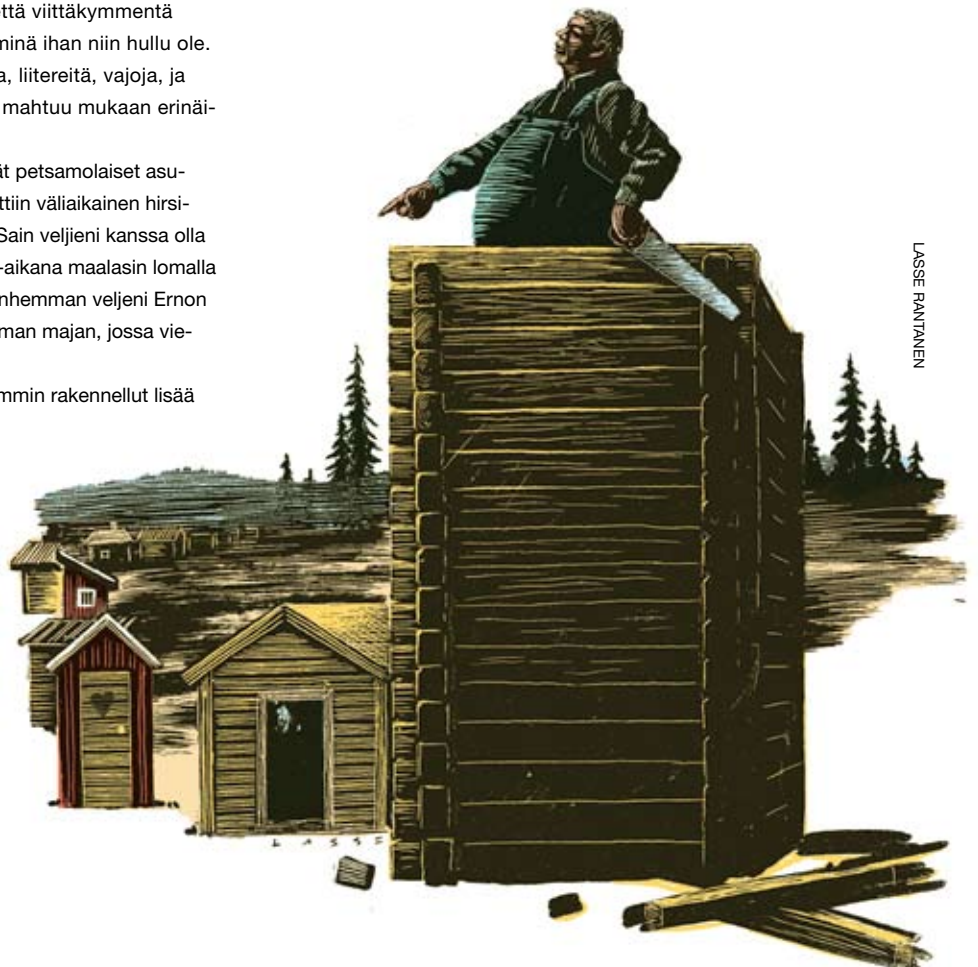
Totuuden nimissä on kuitenkin tunnustettava, että viittäkymmentä omakotitaloa en sentään ole pystyyn pannut, en minä ihan niin hullu ole. Suurin osa rakennuksista on ollut ulkorakennuksia, liiterteitä, vajoja, ja onpa joukossa myös muutama ulkokuusi. Mutta mahtuu mukaan erinäisiä asuintalojakin.

Rakentamisurani alkoi jo lapsuudessa, kun meidät petsamolaiset asutettiin Etelä-Lappiin Tervolan Varejoelle. Sinne salvottiin väliaikainen hirsikämpä, ennen kuin varsinainen kotitalo valmistui. Sain veljeni kanssa olla mukana rakennuksella lautoja kantamassa. Armeija-aikana maalasin lomalla ollessa navettaa veljeni Reinon kanssa. Yhdessä vanhemman veljeni Ernon kanssa naulasimme neljän tulevan kuusen varaan oman majan, jossa vietimme kesäkaudet lueskellen ja kirjoitellen.

Aikuistuttuani ja lähdeyttyäni maailmalle olen sittemmin rakennellut lisää

taloja ympäri Suomeksi niemeä. Naulaaminen ja sahaaminen ovat minulle harrastuksia siinä missä postimerkkeily monille. Aina kun olen saanut valmiiksi jonkin pihapiirin ja asunut siinä vuoden tai kaksi, olen myynyt paikan ja siirtynyt seuraavaan kohteeseen. Ensi kesänä on tarkoitus rakennuttaa vaarinkämpä metsätillalle Siuntioon. Arkkitechdin olen jo pestannut suunnittelemaan tätä uusinta taloa.

Elämäni varrella olen rakennuttanut myös kaksi tornia. Ensimmäinen kohosi Vihtiin, jossa minulla oli 1970-luvulla pieni metsätila. Tornin huippuun salvottiin soma hirsinen työhuone, mutta en ehtinyt siinä paljoakaan kirjoitella, kun veri veti jo seuraaviin hankkeisiin. Uusin tornini seisoo Siuntion korvessa pienen kukkulan nokassa. Se on mukaelma 1100-luvun vartiotorista, ja siinäkin on pieni työhuone. Ehkäpä vanhoilla päivilläni kirjoittelen muistelmani tuossa tornissa. Tai ehkä sittenkin sitä seuraavassa.

LASSE RANTANEN

Arto Paasilinna on kansainvälistäkin suosiota nauttiva humoristikirjailija.